

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010508
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213010508.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Medveckej, v trestnej veci proti obžalovanému J. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného J. O., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20.03.2014, sp. zn. 1T/123/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. júla 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného J. O. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že :

v presne nezistenom období, minimálne v priebehu posledných štyroch až piatich mesiacov pred 24. aprílom 2013, si od doposiaľ nestotožnenej osoby na doposiaľ presne nezistenom mieste zaobstarával psychotropnú látku pervitín, ktorého účinnou zložkou je metamfetamín, ktorú pri sebe, ako aj v osobnom motorovom vozidle značky T. K. RS, evidenčné číslo GA - XXX - DP modrej farby, neoprávnené prechovával a následne uvedenú psychotropnú látku ďalej distribuoval a predával, pričom dňa 24. apríla XXXX bola na základe príkazu na prehliadku iných priestorov, za mestom X. - časť T. K. smerom do obce D. O. vykonaná prehliadka iných priestorov, a to osobného motorového vozidla značky T. K. RS, evidenčné číslo GA - XXX - DP modrej farby, ktorého vlastníkom je spoločnosť F. O. Y., a.s. a držiteľom je obžalovaný J. O., pričom pri vykonávaní uvedenej prehliadky iných priestorov bola v uvedenom osobnom motorovom vozidle zaistená zatavená 12 mililitrová injekčná striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 7,431 gramu s priemernou koncentráciou 44,2% hmotnostných metamfetamínu s prímiesou MSM, ktorý materiál obsahoval 3,285 gramu absolútneho metamfetamínu v minimálnej hodnote 142,62 eur, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 139/1998 Z.z.“) do II. skupiny psychotropných látok, ktorú psychotropnú látku mal obžalovaný v držbe a ktorú dal do auta s úmyslom jej ďalšieho predaja,

a takto konal, hoci rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 3. júna 2005, sp. zn. 2T/46/05 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. júla 2005, sp. zn. 3To 304/05, právoplatným 27. júla 2005 bol odsúdený okrem iného aj pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. (zákon č. 140/1961 v znení účinnom do 31. decembra 2005).

Súd I. stupňa za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavou formou.

Súčasne podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom jeho odvolanie smerovalo čo do výroku o vine, o výške trestu, ako aj voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátenia veci súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Podľa jeho názoru sa trestné konanie začalo dôkazom, ktorý nebol zabezpečený zákonným spôsobom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že polícia vykonávala sledovanie osôb a vecí dňa 23.04.2013 a 24.04.2013, keď v obidvoch dňoch sledovala za účasti vyšetrovateľa poľnú cestu medzi obcami T. K. a D. O., na ktorej na neho čakali. Postup policajtov na základe vopred známej informácie o konkrétnej osobe a veci treba hodnotiť ako sledovanie osôb a vecí.

Keďže policajti vedeli, že obžalovaný spáchal a pácha trestný čin, resp. mali podozrenie o jeho páchaní, mali postupovať v súlade s § 113 Tr. por., teda na základe príkazu prokurátora. Súd I. stupňa k tejto námietke uviedol, že príslušníci Okresného riaditeľstva PZ svojím postupom, ktorý predchádzal zadržaniu obžalovaného, postupovali podľa zák. č. 171/1993 Z.z. a v ďalšom postupe, teda pri zadržaní a po zadržaní, postupovali podľa Trestného poriadku. Poukázal na to, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s tým, kedy nastal okamih zvratu v postupe polície a prechodu postupu z jedného zákona do druhého a prečo.

Podľa jeho názoru z vykonaného dokazovania vyplýva, že v danej veci nešlo o prípad nebezpečenstva z omeškania, pretože polícia disponovala celkom konkrétnymi informáciami o tom, že predáva pervitín, kde ho predáva a dokonca, že ho predáva v zatavených injekčných striekačkách oblepených nepriehľadnou izolačnou páskou. Za týchto okolností bolo vylúčené začínať trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia v otázke použiteľnosti dôkazov, ktoré boli zabezpečené a vychádzali z nezákonného dôkazu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zrušiť rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné, nakoľko súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, tento správne právne kvalifikoval a pokiaľ išlo o konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, toto bolo vykonané v súlade so zákonom. Taktiež trest ako aj ochranné opatrenia, ktoré boli uložené obžalovanému, zodpovedajú zákonu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne iba vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach poukazuje.

Súd I. stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozobral všetky dôkazy, vykonané v trestnej veci obžalovaného a správne rozobral aj obžalovaným napádané konanie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu v merite veci.

Ako vyplýva z výpovede obžalovaného, samotný obžalovaný sa k spáchaniu činu priznal, uviedol, že čo je mu kladené za vinu v obžalobe je pravdivé, pričom potvrdil, že je sám užívateľom drog, ktoré si zadovážoval tak pre vlastnú potrebu ako aj pre následný predaj. Drogy, ktoré boli nájdené pri prehliadke jeho osobného motorového vozidla, si dal do tohto auta sám za účelom ich predaja.

Pokiaľ obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu namietal zákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, tu odvolací súd poukazuje na argumenty uvádzané súdom I. stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Je nepochybné, že trestné stíhanie bolo začaté dňa 24.04.2013 a to zadržaním a obmedzením osobnej slobody podozrivej osoby - obžalovaného, ktorý bol zadržaný 24.04.2013 o 19.15 hod. a to v zmysle § 85 ods. 1 Tr. por. z dôvodu, že bol pristihnutý pri trestnom čine.

Až následne po zadržaní na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov, po predchádzajúcom telefonickom súhlase prokurátora, bola vykonaná prehliadka motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, v rámci ktorej boli zaistené chemické, biologické a vecné stopy, ktoré boli kriminalistickou expertízou identifikované ako pervitín, čo potvrdil aj znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu v Bratislave, že zaistená 12 milimetrová injekčná striekačka obsahovala biely kryštalický materiál s hmotnosťou 7,431 gramu s priemernou koncentráciou 44,2% hmotnostných metamfetamínu s prímiesou MSM, ktorý materiál obsahoval 3,285 gramu absolútneho metamfetamínu, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkov do druhej skupiny psychotropných látok. Okrem toho bolo zistené zo vzorky moču obžalovaného prítomnosť metamfetamínu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ príslušníci policajného zboru pred zadržaním obžalovaného sledovali, postupovali tak v zmysle zákona č. 171/1993 o policajnom zbore a využívali pri tom prostriedky operatívno-pátracej činnosti, ktorými v zmysle § 39 ods. 1 citovaného zákona je aj sledovanie osôb a vecí. Až po zadržaní obžalovaného, už postupovali v zmysle Trestného poriadku.

Je potrebné uviesť, že prehliadka motorového vozidla a zaistenie vecných dôkazov neboli jediným dôkazom na to, aby bol obžalovaný uznaný vinným z konania kladeného mu za vinu. Okrem samotného priznania, tak ako na to bolo vyššie poukázané, ho zo spáchania trestnej činnosti usvedčila aj svedkyňa

J. A., ktorá v prípravnom konaní uviedla, že mala vedomosť o tom, že sa obžalovaný zaoberal predajom pervitínu a to asi po dobu 5 mesiacov, pričom pervitín užívala tak ona ako aj obžalovaný.

Okrem toho, pokiaľ bol pervitín nájdený v motorovom vozidle, ktoré riadil obžalovaný, prehliadka tohto motorového vozidla bola vykonaná po začatí trestného stíhania a v súlade s ustanovením § 101 ods. 1 Tr. por.

Na základe hore uvedených dôkazov ako aj ďalších dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa, vina obžalovaného bola jednoznačne a nepochybne preukázaná.

Po vyhodnotení všetkých zadovážených dôkazov, súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože neoprávnene predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal, hoci už bol za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 03.06.2005 sp. zn. 2T/46/05 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.07.2005 sp. zn. 3To/304/05, kde mu bol za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v znení zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005, uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Čo sa týka osoby obžalovaného, bolo zistené, že ide o osobu, ktorá má sklony dopúšťať sa protiprávneho konania, ako vyplýva z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, obžalovaný sa dopúšťal priestupkov na úseku dopravy a z odpisu registra trestov vyplýva skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa správne vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadal na kritéria uvedené v ustanovení § 38 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V prípade obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. a ani priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák. Pokiaľ išlo o predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, súd I. stupňa správne naň neprihliadal ako na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko táto skutočnosť je zákonným znakom naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty.

Súd I. stupňa tak pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 Tr. zák., teda 10 rokov až 15 rokov a mal za to, že obžalovanému vzhľadom na prísnosť takto určenej trestnej sadzby, je postačujúce uložiť mu trest na jej dolnej hranici, teda vo výmere 10 rokov. Súd I. stupňa skúmal, či na strane obžalovaného nezistil mimoriadne okolnosti, pre ktoré by prichádzalo do úvahy použitie ustanovenia § 39 Tr. zák., teda ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Súd I. stupňa správne zistil, že v prípade obžalovaného neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť tak, aby bolo možné uložiť mu trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, pričom bolo potrebné zdôrazniť, že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre obdobnú trestnú činnosť.

Na výkon uvedeného trestu súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože mu ukladal trest za obzvlášť závažný zločin.

Ako vyplynulo zo záverov znaleckého psychiatrického posudku, obžalovaný v čase spáchania trestného činu trpel závislosťou na viacerých návykových látkach, správne súd I. stupňa ukladal aj ochranné opatrenie a to protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Súd I. stupňa ďalej obligatórne uložil obžalovanému aj ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj odvolací súd považoval uloženie ochranného dohľadu na dobu 1 roka za primerané.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.